Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΔΙΑΦΩΝΟΥΝ ΤΑ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ» σὲ μίαν ἔξαρση δημοκρατικότητος καὶ ἀντικειμενικότητος μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς «Ἀπογευματινῆς» ποὺ δίδει τὴν εὐκαιρία στὸν στρατηγὸ Γκιζίκη νὰ ὑπερασπυνθῆ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τοῦ Ἰωαννίδη.— «Ποίους πατριωτισμούς, ποιές ἠθικὲς ἀρχὲς περὶ τιμιότητος, στρατηγὲ Φ. Γκιζίκη, ἐπιτρέπουν αὐτοὺς τοὺς γκαγκστερισμοὺς σὲ βάρος μιᾶς χώρας σὰν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἕνα «ἀόρατο δικτάτορα» σὰν τὸν σημερινὸν ἐγκλειστο τῶν φυλακῶν Κορυδαλλοῦ;— Διερωτῶνται τὰ «Πολιτικὰ Θέματα» ● ΑΥΤΟ Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ θὰ ἤθελε πολὺ νὰ τὸ γνωρίζη. Ὅπως θὰ ἤθελε νὰ γνωρίζη μέχρι πότε ὁ Τοῦπος γιὰ λόγους δεκαρολογίας μπορεῖ ἀτιμώρητα (ἀπὸ τὸ κοινό του ἀτιμώρητα) νὰ ξαναφέρνη τὰ φαντάσματα τοῦ φρικτοῦ παρελθόντος καὶ νὰ τὸ ὡραιοποιεῖ;—Ἔπως πότε; —Ἀπλούστατα ὅσο ὁ κόσμος θὰ ἐπιθυμῆ νὰ μαθαίνη τὴν ἀλήθεια μέ, βάση στοιχεῖα ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὁπουδήποτε.— Γιατὶ αὐτὸ λέγεται Δημοκρατία.— Καὶ πρὸ παντὸς μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὑποβοηθεῖται ἡ Ἱστορική κρίση.— Ἡ ἀποσιώπηση χάριν ὁποιασδήποτε σκοπιμότητος καθὼς καὶ ἡ πατερναλιστικὴ ἀντίληψη δὲν εἶναι Δημοκρατία...

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τὸ σὲξ

ΚΑΘΕ ἐρωτικὴ προτίμησι, ὅσο αἰθέρια κι' ἂν εἶναι — λέει ὁ Σοπενχάουερ — στὴν πραγματικότη τα ἔχει τὶς ρίζες της ἀποκλειστικὰ στὸ σεξουαλικὸ ἔνστικτο. Ἀποκαλύπτουμε ὅτι ὁ ἔρωτας εἶναι μαζὶ μὲ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴ ζωὴ τὸ πιὸ ἰσχυρὸ κίνητρο. Ἐπιβάλλει στὸ νεαρὸ κομμάτι τῆς ἀνθρωπότητας νὰ πληρώνη σὰν φόρο τὶς μισὲς ἀπ' τὶς δυνάμεις του, τὶς μισὲς ἀπ' τὶς σκέψεις του. Εἶναι ὁ ἀπώτερος σκοπὸς ὅλων σχεδὸν τῶν ἀνθρώπινων προσδοκιῶν. Ἐξασκεῖ ἀρνητικὴ ἐπίδραση στὶς πιὸ σπουδαῖες ὑποθέσεις. Διακόπτει συχνὰ πυκνὰ τὶς πιὸ σοβαρὲς ἀπασχολήσεις. Βάζει καμμιὰ φορὰ σὲ ἀναταραχὴ γιὰ ἀρκετὲς ὧρες τὰ πιὸ μεγάλα μυαλά. Δὲν διστάζει νὰ ἐπεμβαίνη λαθραία ἀνάμεσα στὶς σκοτοῦρες τοῦ πολιτικοῦ κι' ἀνάμεσα στὶς ἔρευνες τοῦ ἐπιστήμονα καὶ νὰ τοὺς ἀνοστατώνη. Φθάνει μέχρι τὸ σημεῖο νὰ κάνη νὰ γλυστροῦν μέσα σὲ ὑπουργικοὺς χαρτοφύλακες καὶ μέσα σὲ φιλοσοφικὰ χειρόγραφα, σημειωματάκια μὲ γλυκόλογα καὶ μπούκλες ἀπὸ μαλλιά.

Περιπλέκει ἀκόμη περισσότερο κάθε μέρα τὶς πιὸ πολύπλοκες καὶ τὶς πιὸ σοβαρὲς συγκρούσεις. Διαλύει τὶς πιὸ πολύτιμες σχέσεις, θραύει τοὺς πιὸ σοβαροὺς δεσμούς, θυσιάζει ἄλλοτε τὴ ζωὴ καὶ τὴν ὑγεία, κι' ἄλλοτε τὰ πλούτη, τὴν κοινωνικὴ θέση, τὴν ἰσχὺ καὶ τὴν εὐτυχία τῶν ἀνθρώπων. Μὰ τί λέω; Κάνει ἐκεῖνον, ποὺ κανονικὰ ξέραμε τίμιο ἄνθρωπο, χωρὶς συνείδηση. Κι' ἐκεῖνον ποὺ πρὶν λίγο ἦταν πιστός, τὸν μετατρέπει σὲ προδότη.

Συνολικά, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος συμπεριφέρεται σὰν ἕνα ἐχθρικὸ δαιμόνιο, ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἀνατρέψη τὰ πάντα, νὰ περιπλέξη τὰ πάντα καὶ νὰ τὰ ἀντιστρέψη. Κι' ἔτσι καταλήγουμε νὰ φωνάζουμε. Γιατὶ αὐτὸς ὁ θόρυβος; Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀναταραχή; Αὐτὸ τὸ ξεφρένιασμα; Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀγωνία; Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀθλιότητα μερικὲς φορές; Ἡ σημασία τοῦ πρόγματος εἶναι εὐθέως ἀνάλογη μὲ τὴ σοβαρότητα καὶ τὴ ζέση τῆς ἐνεργείας ποὺ δαπανήθηκε. Τὸ ἀπώτερο τέρμα τῆς κάθε μιᾶς εὐχάριστης πλοκῆς, ὅπως κι' ἄν παίζεται τὸ δράμα, μὲ παπούτσια ἢ κοθόρνους, εἶναι πραγματικὰ πιὸ σημαντικὸ ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους σκοποὺς τῆς ζωῆς καὶ ἐπομένως ἀξίζει τὴ μεγαλύτερη σοβαρότητα, ποὺ ὁ καθένας ἐπιδιώκει.

Ἔτσι ἀποφασίζεται κάτι τὸ σημαντικὸ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Πρόκειται γιὰ τὴν ἴδια τὴ σύνθεση τῶν μελλοντικῶν γενεῶν. Ἡ ὕπαρξη καὶ τὸ ποιὸν της θὰ καθορισθοῦν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐλαφροὺς ἔρωτες. Αὐτὸ εἶναι τὸ κλειδὶ τοῦ προβλήματος. Καὶ θὰ τὸ βροῦμε αὐτὸ τὸ κλειδὶ στὴν ἐξοικείωσή μας μὲ τὸ πρόβλημα, ὅταν διερευνήσουμε τὶς διαβαθμίσεις τοῦ ἐρωτικοῦ συναισθήματος, ἀρχίζοντας ἀπ' τὴν πιὸ ἐπιπόλαιο κλίση καὶ φθάνοντας ὡς τὸ πιὸ σφοδρὸ πάθος. Καὶ τότε θὰ καταλάβουμε ὅτι ἡ ποικιλία τῆς ἔντασης, ποὺ ἔχει τὸ ἐρωτικὸ συναίσθημα ὀφείλεται ὁπωσδήποτε στὴν ἐξατομίκευση τῆς ἐπιλογῆς.

ΠΑΝ

Ἡ ἐπιλογὴ κλινικῆς

ΥΠΑΡΧΕΙ ἕνας ἄγραφος νομος ποὺ συμπυκνώνει ὅλο τὸ τάκτ, τὴν συναδελφικὴ ἀβρότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκεραιότητα στὴν συμπεριφερὰ μεταξὺ ἰατρῶν διαφόρων εἰδικοτήτων.

Σύμφωνα μὲ τὸν ἄγραφον αὐτὸ νόμο ἕνας παθολόγος π.χ. συνιστᾶ μὲν στὸν ἀσθενῆ του ὅτι ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ μικροβιολογικὴ ἐξέταση ἢ ἀκτινογραφία ἢ παρατήρηση τῶν ματιῶν, ἀλλὰ δὲν προτείνει συγκεκριμένον μικροβιολόγο, ὀφθαλμίατρο, ἢ ἀκτινολόγον. Καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ἐδῶ στὴν Πάτρα τουλάχιστον, ὁ παλιὸς αὐτὸς κίνδυνος συμπεριφορᾶς ἐφαρμόζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, παρ' ὅ,τι ἡ ἐποχὴ μας ἔχει ἀφήση περιθώρια σὲ κακὰ δαιμόνια.

Νομίζουμε, ὅμως, ὅτι τὸ ἴδιο αὐτὸ τάκτ θὰ πρέπει νὰ διαθέτουν καὶ ὅσοι ὑποδεχόμενοι τραυματίες γιὰ τὶς πρῶτες βοήθειες, ἀναπτύσσουν ἕναν ἀνεπίτρεπτο ζῆλο καὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εἰδικὴ ψυχολογία τοῦ τραυματίου ἢ τῶν οἰκείων του, προσπαθοῦν νὰ ὑποδείξουν καὶ τοὺς ἰατροὺς καὶ τὶς κλινικὲς τῆς δικῆς τους ἀρεστείας.

Δὲν θέλουμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ζῆλος αὐτὸς ὑποβοηθεῖται ποικιλοτρόπως καὶ ἀπὸ ὡρισμένους κλινικάρχες. Ἀλλά, ἐν πάσῃ περιπτώσει δίδει λαβὴ σὲ παρεξηγήσεις.

Ὄχι λοιπὸν ὑποδείξεις, οὔτε κἄν... γνωματεύσεις τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς τραυματίες καὶ ἀσθενεῖς γιὰ τὴν κλινικὴ τοῦ τάδε ἢ τοῦ δεῖνα. Ἐκεῖνο ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ πράττουν εἶναι νὰ θέτουν ὑπ' ὄψιν ἕνα πλήρη πίνακα μὲ κλινικὲς καὶ διευθύνσεις στὶς ὁποῖες βρίσκονται. Τὰ ἐπὶ πλέον εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Αὐτοκριτικὴ

ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ μιὰ ὑποδειγματικὴ γιὰ τὴν εἰλικρίνειὰ της αὐτοκριτικὴ τῆς «Σοσιαλιστικῆς Πορείας»:

«Εἶναι γεγονὸς γράφει ὅτι οἱ στόχοι μας σὲ μικρὸ μόνο βαθμὸ πραγματοποιήθηκαν. Κι' αὐτό, γιὸ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ὑποκειμενικὲς ἀδυναμίες ποὺ συνοψίζονται.

Στὴν ἔλλειψη ἔμπειρου δημοσιογραφικοῦ δυναμικοῦ, ποὺ θὸ συντελοῦσε στὸ ἀνέβασμα τῆς ποιότητας τοῦ φύλλου καὶ στὸν ἀποτελεσματικότερο συντονισμὸ τῆς δουλειᾶς, καλύπτοντας ταυτόχρονα περισσότερους τομεῖς δραστηριότητας (περισσότερα ζωντανὰ ρεπορτάζ, ἔρευνες κλπ.).

Στὴν ἔλλειψη ἐνεργῆς συμμετοχῆς στὴν ἐφημερίδα, τόσο τῶν μελῶν τῆς Κίνησης (ὀργανώσεις τοπικές, ἐπιστημόνων, ἐργαζομένων νεολαίας) καθὼς καὶ τῶν ἀναγνωστῶν γενικώτερα, ποὺ στερεῖ τὴ ζωντάνια ἀπὸ τὸ φύλλο καὶ καλλιεργεῖ τὸ «μονόλογο» τῆς ἐφημερίδας, διατηρώντας ἔτσι τὶς κατεστημένες σχέσεις ἐφημερίδος—ἀναγνωστῶν.

Βόρειοι καὶ Νότιοι

ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΝΤΑΙ οἱ Μακεδόνες κληρικοὶ τῆς Θεσσαλονίκης ὅτι ἀντιμετωπίζουν... ἀνταγωνισμὸ τῶν ...Νοτίων. Καὶ γράφει σχετικῶς τὸ περιοδικὸ «Φύλακες».

«Στὴν ἀρχὴ μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι πρόκειται γιὰ ἱεραποστολικὸ ζῆλο τῶν Νοτίων, ὅτι ἔρχονται στὸ Βορρᾶ νὰ μᾶς φωτίσουν. Πολὺ ὅμως ἀμφιβάλλουμε ἂν εἶναι ἔτσι! Διότι ὁ ἱεραποστολος πηγαίνει ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχουν ἐλλείψεις ἱερέων, ὄχι ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει πολὺ χρῆμα. Σήμερα καταντήσαμε στὴ Μακεδονία νὰ παίρνουν οἱ νοτιοελλαδίτες ἱερεῖς μέσα στὴ Θεσσαλονίκη δυὸ περίπου μισθοὺς καὶ πολλὰ τυχηρά, ἐνῶ λίγα χιλιόμετρα πιὸ ἔξω οἱ ἱερεῖς οὔτε ἕνα μισθὸ δὲν παίρνουν, γιατὶ κι' αὐτὸς κουτσουρεύεται ἀπὸ τὶς κρατήσεις τοῦ κράτους. Ἂν λοιπὸν παπιλίζουν τὸν ἱεραποστολικὸ ζῆλο, καλύτερα εἶναι νὰ βρεθοῦν στὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν συνόρων, παρὰ στὶς μεγάλες ἐνορίες τῆς Θεσσαλονίκης».

Λαθραία εἰσαγωγὴ Ἀφρικανῶν στὴ Γαλλία

σὲ κιβώτια... ραπτομηχανῶν

Ἀνθεῖ τὸ σύγχρονον δουλεμπόριον

ΠΑΡΙΣΙ. Τὴν 15ην Ἰουλίου 1973 ἓν φορτηγὸν αὐτοκίνητον ὑπέστη ἐλάθην πλησίον τῶν Ἰταλο—Γαλλικῶν συνόρων πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς Γαλλίας. Συμφώνως πρὸς τὴν ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ὁδηγοῦ, περιεῖχε ραπτομηχανάς, εἰς τὴν πραγματικότητα, ὅμως, μετέφερε 59 Ἀφρικανοὺς ἀπὸ τὸ Μάλι. Ἦταν στοιβαγμένοι ὡς σαρδέλλες, ἐκινδύνευαν δὲ νὰ ἀποθάνουν ἐξ ἀσφυξίας λόγω ἐλλείψεως ἀέρος, ἡ δὲ τροφὴ ἡ ὁποία τοὺς ἐχορηγεῖτο ἦτο ἐλαχίστη. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχον καταβάλει συνολικῶς τὸ ποσὸν τῶν 3,5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ νὰ εἰσέλθουν λαθραίως εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἡ ὑπόθεσις ἐδημιούργησε μεγάλον θόρυβον, αἱ δὲ διενεργηθεῖσαι δημοσιογραφικαὶ ἔρευναν ἀπεκάλυψαν περισσοτέρας λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ συγχρόνου τούτου δουλεμπορίου. Τὸ περιοδικὸν «Νουβὲλ Ὀμπσερβατέρ» ἀνεῦρεν ἕναν ἔμπορον, ὅστις παρεδέχθη ὅτι ἐκέρδιζε πλέον τῶν 765.000 φράγκων (4 ἑκατομ. δραχμῶν) ἐτησίως ἐκ τῆς λαθραίας εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν Ἀφρικανῶν ἐργατῶν. Τοὺς «ἐνοικίαζεν» εἰς ἑταιρείας πετρελαίου ἐπ' ἀμοιβῇ 18 φράγκων τὴν ὥραν αὐτεὺς δὲ ἐπλήρωνε πρὸς 6,6 φράγκα τὴν ὥραν.

Τοιαῦτα ἐπεισόδια ἦσαν συνήθη, πρὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ εἰς ὅλας τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας. Τώρα, ὅτε ἡ οἰκονομικὴ κρίσις παρέρχεται, εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι τὸ δουλεμπόριον λαθραίων ἐργατῶν θὰ ἐπαναρχίση.

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΗΜΙΣΕΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ

Οἱ ὑπολογισμοὶ ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρανόμων ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὴν Εὐρώπην, ποικίλλουν. Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τοὺς μετανάστας ἐργάτας τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπολογίζει ταύτους εἰς πλέον τοῦ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, ἐνῶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης τοὺς ὑπολογίζει εἰς 100 χιλιάδας. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν περιλαμβάνει καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν παρανόμων ἐργατῶν, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε τοὺς συνοδεύουν. Ὁ ἀριθμός, ὅμως, οὗτος, εἶναι λίαν συντηρητικός, δεδομένου ὅτι, κατὰ τὸν κ. Χέρμα ν"Ερνστ, ἀνώτατον ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, εἰς τὴν χώραν του καὶ μόνον ἐργάζονται παρανόμως περὶ τὰς 200—300 χιλιάδας ξένοι ἐργάται.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ παρανόμου ἐργάτου ποικίλλει ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, ἐξαρτᾶται δὲ ἐκ τῆς κατὰ τόπους νομοθεσίας καὶ ἐκ τῆς ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογῆ της. Οἱ «τουρίσται» ἐργάται οἱ ὁποῖοι ἔρχονται μὲ τουριστικὴν «βίζαν» εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καθίστανται «παράνομοι μετανάσται» ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀρχισουν νὰ ἐρευνοῦν δι' ἐργασίαν. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἀναγνωρίζει ὡς νομίμους «φιλοξενουμένους ἐργάτας» μόνον ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἀπὸ τὰς χώρας των, στρατολογημένοι ὑπὸ τῶν εἰδικῶν γραφείων. Παρομοίαν νομοθεσίαν ἔχει καὶ ἡ Ἑλβετία, ἐνῶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἰσχύει ὁ νόμος περὶ τῆς «ρυθμίσεως τῆς θέσεως» τῶν εἰσερχομένων ὡς τουριστῶν ξένων ἐργατῶν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, παρόλον ὅτι οἱ νόμοι εἶναι αὐστηρότατοι, ὑπάρχουν πλῆθος ξένων ἐργαζομένων παρανόμως, εἰς τὴν χώραν.

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Οἱ δρόμοι διὰ τῶν ὁποίων παράνομοι ἐργάται φθάνουν εἰς τὰς χώρας τοῦ προορισμοῦ των εἶναι δαπανηροί, ἐνίοτε δέ καὶ ἐπικίνδυνοι. Οἱ προσερχόμενοι ἐκ τῆς Μαύρης Ἀφρικῆς πληρώνουν τουλάχιστον 900 δολλάρια ἕκαστος διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν Γαλλίαν — ἤτοι τὸ διπλάσιον τῶν ἀεροπορικῶν εἰσιτηρίων. Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, πλέον τῶν 100 Ἀφρικανοὶ ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν των προσπαθοῦντες νὰ φθάσουν εἰς τὴν «γῆν τῆς ἐπαγγελίας».

Ὅταν οἱ παράνομοι οὗτοι μετανάσται φθάνουν εἰς τὸν προορισμόν των, διαπιστώνουν συνήθως ὅτι οἱ μεσάζοντες τοὺς ἔχουν ἐξαπατήσει. Ἐργασία δὲν ὑπάρχει ἢ ἂν ὑπάρχη, ἡ ἀμοιβὴ εἶναι κατὰ πολὺ κατωτέρα ἀπὸ ὅσον ἀνέμενα. Τὰ γραφεῖα τὰ ὁποῖα μεταφέρουν τοὺς παρανόμους ἐργάτας ἔχουν ἐλάχιστον προσωπικόν, στεγάζονται δὲ εἰς ἀθλίους χώρους. Εἰς τὴν Δ. Γερμανίαν, π.χ. ὑπάρχουν ἄνω τῶν 40, ἐκμεταλλεύονται δέ ἀνὰ 500 ἐργάτας κατὰ μέσον ὅρον ἕκαστον. Ὡρισμένα ἐκμεταλλεύονται μέχρι 1.500. Λαμβάνουν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐργατῶν ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν 8,10—9,50 μάρκα τὴν ὥραν, δίδουν δέ εἰς αὐτοὺς μόνον 6 μάρκα τὴν ὥραν. Ἡ διαφορὰ ἀνήκει εἰς τὴν ἑταιρείαν.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Η ΝΤΟΝΑ

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ

ΤΑΓΙΕΡ ΕΜΠΡΙΜΕ	ΔΡΧ.	450
ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΑΜΠΙΓΙΕ	»	850
ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ	»	650
ΦΟΥΣΤΕΣ ΕΜΠΡΙΜΕ	»	195
ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΜΑΚΟ	»	65
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ	»	150
ΤΑΓΙΕΡ ΜΟΝΟΧΡΩΜΑ	»	950

ΓΙΑ ΔΕΚΑ ΗΜΕΡΕΣ

ΝΤΟΝΑ (ΚΑΝΑΚΑΡΗ—ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ)

ΤΗΛ. 221-059

ACHAIA TRAVEL AGENCY

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1976

ΑΥΣΤΡΙΑ ΜΟΝΑΧΟ, ΒΕΡΟΛΙΝΟ, ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΑ, ΕΛΒΕΤΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ, ΠΑΡΙΣΙ, ΛΟΝΔΙΝΟ κ.λ.π.

Διὰ νὰ χαρῆτε τὶς ὀμορφιές τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς πετάξατε μαζί μας στὶς ἐκδρομὲς ποιότητος ποὺ σᾶς προσφέρει τὸ γραφεῖον μας. Τηλεφωνήσατε διὰ λεπτομερεῖς πληροφορίας. Πατρέως 58 (1ος ὄροφος)

ΤΗΛΕΦ. 281-205

Ρ)Β "ΟΙΝΟΥΣΑΙ"

Ρ)Β "ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ"

Καθημεριναὶ ἀναχωρήσεις

ΠΑΤΡΑΙ - ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἀσφαλῆ, ἄνετα, ὑπερσύγχρονα, καθολικῶς κλιματιζόμενα

ΜΕ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ —ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΠΟ ΠΑΤΡΑΣ ΠΡΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΚΑΙ ΤΑΝΑΠΑΛΙΝ

Κρατήσεις θέσεων καὶ πληροφορίαι εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα ταξιδίων

Κεντρικὸν Πρακτορεῖον

«ΙΟΝΙΟΝ» Ε.Π.Ε.

Ὄθωνος Ἀμαλίας 5. Τηλέφ. 422-141 καὶ 422-565

ΣΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΑΛΟΝΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΑΛΛΑΓΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ

ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΠΩΛΗΣΙΣ-ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 355

ΕΡΓ/ΟΝ ΤΣΑΜΑΔΟΥ 51

ΤΗΛ. 322557

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τάκη Ἀνθήλη: Μικρὲς φωτιὲς

Ὁ κ. Τάκης Ἀνθήλης ἔχει μακριὰ θητεία στὴν ποίησή μας. Ἀπὸ τοῦ 1945 μᾶς ἔχει δώσει δέκα βιβλία μὲ στίχους. Τὸ δεκατο εἶναι αὐτὸ ποὺ κυκλοφόρησε μόλις, «Μικρὲς φωτιὲς στὸν Ἥλιο». Εἶναι ἕνας εὐαίσθητος, ὡριμος ποιητὴς μὲ μεγάλη ἀνθρωπιὰ καὶ διακριτικότητα. Ὁ στίχος του ἀέρινος, λεπτός, ἀνακουφίζει. Μιλάει γιὰ ὅλα τὰ πράματα, σχεδὸν καθόλου γιὰ τὸν ἔρωτα.

Μιλάει ὅμως γιὰ τὴ ζωή, ὅπως τὴ γεύτηκε καὶ τὴ σπούδασεν ὁ ἴδιος, μὲ δική του ἐμπειρία καὶ σκέψη. Ἕνας ποιητὴς τῆς γαλήνης, αὐτὴν πρὸ παντὸς ἀποζητᾶ καὶ βρίσκεις στοὺς στίχους του. Χωρὶς ἔπαρση, χωρὶς μεγαλοστομίες.

ΚΩΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας

ΣΕΙΡΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Καθὼς πλησιάζει ἡ 100ὴ ἐπέτειος τῆς ἀνακηρύξεως τῆς αὐτονομίας τῆς Βουλγαρίας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους (1878—1978) καὶ ἡ 1300ὴ ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους (681—1981) εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρακολουθήση κανεὶς τὰς προσπαθείας τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας νὰ πλουτίση τὴν πνευματικὴ της ζωὴ διὰ τῆς ἐκδόσεως σειρᾶς ὁλοκλήρου λειτουργικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα νὰ ἀντιποκρίνωνται εἰς τὰς πρωταρχικὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ. Πράγματι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προσελεύσεως τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ εἰς τὸν χριστιανισμὸν (865), ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία συνεδέθη στενότατα μὲ τὴν ἐθνικὴ καὶ πνευματικὴ του ἱστορίε, οὕτως ὥστε, ὅπως ἀναγνωρίζει ἕνας διακεκριμένος Βούλγαρος ἱστορικός, ὁ καθηγητὴς Ζλατάρσκυ, ἡ ἱστορία τῆς βουλγαρικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας νὰ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἡ ἱστορία τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ ἀντιστρόφως, ἡ ἱστορία τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ὡς ἡ ἱστορία τῆς Βουλγαρικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

Ποιὲς εἶναι οἱ τάσεις, τὰς ὁποίας δύνανται σήμερα νὰ παρατηρήση κανεὶς εἰς τὴν προσπάθεια αὐτὴ τῆς Βουλγαρικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Πρῶτον, καὶ κυρίως, νὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ μετάφρασις ὅλων τῶν λειτουργικῶν βιβλίων εἰς τὴν σύγχρονη βουλγαρική. Ἡ τάσις αὐτὴ εἶναι συγχρόνως εὐγενὴς καὶ ζωτική: ἀντιποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ζωῆς. Ἡ σύγχρονη βουλγαρικὴ εἶναι τόσον διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ σλαβονικὴ γλῶσσα (ἡ ὁποία ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς παλαιᾶς βουλγαρικῆς) ὥστε ἀπὸ τὴν λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴ σλαβονικὴ ὁ μέσος πιστὸς νὰ ἐννοῆ ἐλάχιστα ἢ γιὰ τὴν ἀκρίβεια σχεδὸν τίποτε. Γιὰ τὸν λόγον αὐτόν, μετὰ τὸν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμο, ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἔκαμε τὴν καλὴ ἀρχὴ τῆς ἐκτυπώσεως λειτουργικῶν βιβλίων εἰς τὴν σύγχρονην βουλγαρική. Αἱ πρῶται ἐκδόσεις περιέλαβαν τὰ Κυριακὰ Εὐαγγέλια καὶ τὸν Ἀπόστολον, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ ἄλλα λειτουργικὰ βιβλία.

Ἡ δευτέρα σημαντικὴ τάσις εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας εἶναι ἡ συντόμευσις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Πιθανῶς, ἡ τάσις αὐτὴ νὰ προῆλθεν, εἰς ἀξιόλογη ἔκτασι, ἀπὸ τὴν πρώτη, τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμε. Βεβαίως, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ αἰσθανθῆ κανεὶς κάποια θλῖψι διότι οἱ πλούσιοι, πλήρεις ὑψηλοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος κανόνες τῶν λειτουργικῶν βιβλίων ἀπεκλείσθησαν (μὲ τὴν ἐξαίρεσι τῶν καθιστικῶν ὕμνων καὶ κοντακίων ὡς καὶ τριῶν ἐλασσόνων ἐκτενῶν). Ἡ συντόμευσις, ἐν τούτοις, τῶν Ἀκολουθιῶν εἶναι προϊὸν τῶν ἱστορικῶν συνθηκῶν.

Ὀλίγες λέξεις πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ ὡς πρὸς τὴν βουλγαρικὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσική. Αὕτη, πρὸ πάντων κατὰ τὴν περίοδο τοῦ πρώτου (9ος—11ος αἰών) καὶ τοῦ δευτέρου (12ος—14ος αἰών) Βουλγαρικοῦ βασιλείου, ἐχαρακτηρίζετο ἀπὸ ἰδιαίτερο κάλλος, ἐνεφάνιζε δὲ μεγάλη ὁμοιότητα πρὸς τὴν λαϊκὴ μουσική. Κατὰ τὴν διάρκεια, ἐν τούτοις, τῆς Τουρκικῆς ἡγεμονίας τὰ ἄσματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν δημιουργηθῆ παλαιότερα, ἔπαυσαν νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν Βουλγαρία, ἀντικατασταθέντα ἀπὸ τὴν μουσικὴ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Δὲν ἐξηφανίσθησαν ὅμως: διετηρήθησαν εἰς τὸ ρωσικὸν ἐκκλησιαστικὸν μέλος ὑπὸ τὸ ὄνομα «βουλγαρικὰ μέλη» καὶ παραμένουν ἀκόμη καὶ σήμερα μεταξὺ τῶν περισσότερον συγκινητικῶν ὕμνων τῆς ἐκκλησίας. Π.χ. τὸ βουλγαρικὸν μέλος χρησιμοποιεῖται εἰς τοὺς ὕμνους «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» καὶ «ὁ περιβαλλόμενος τὸ φῶς ὡς ἱμάτιον». Ἀφ' ἑτέρου, ὅμως, τὸ κύριον σῶμα τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνωδίας ποσοστιαίως πρὸς τὸν Ἑλληνο—βυζαντινὸ τύπο.

Γενικῶς εἶναι δυνατόν, ἐν συμπεράσματι, νὰ παρατηρηθῆ ὅτι ἡ ἐκδοτικὴ προσπάθεια τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας